

indvundne Udbytte henlægges som en særlig Afdeling af Selskabets Reservecfond saaledes, at intet Bølsb deraf kan afholdes uden efter dertil erhvervet Samtykke fra Indenrigsministeren. Saaledes som Ministeren havde foreslaaet Paragraphen her i Folkethinget, vilde det sjællandske Jernbaneselskab være forpligtet til at vedligeholde baade det gamle og det nye Driftsmateriel ved Hjælp af sin aarlige Driftsindtægt. Der foregik her i Folkethinget en lille Udbring i denne Bestemmelse; men denne var af overveiende formel Natur, og Ministeren gjorde ikke nogen Indvending derimod, ligesom han ogsaa ved sit Forslag i Landstthinget har optaget denne Redaktion. Det kan altsaa siges, at der ikke er nogen Uoverensstemmelse derom; men naar den nævnte nye Bestemmelse tilføies, vil Ministeren, naar Lokomotiver eller Vogne blive saa brøstfældige, at de ikke længere kunne repareres, være bemyndiget til at tillade, at Selskabet, i Stedet for selv at anskaffe nye Vogne ved Hjælp af sin Driftsindtægt, sælger disse Vogne imod at henlægge de ubetydelige Bølsb, der indkomme ved saadanne gamle, udstudte Vognes Realisation, som en særlig Afdeling i Reservecfonden, hvorimod de nye Lokomotiver og Vogne, som ville være at anskaffe i Stedet for de udstudte, selvfølgelig maa anskaffes enten ved Hjælp af Reservecfonden eller ved Hjælp af Anlægskapitalen. Det vil ses, at dette er en meget væsentlig Indskrænkning i den Bestemmelse, som den ærede Minister foreslog her i Thinget, og hvortil Thinget her sluttede sig ved 2den Behandling. Det er et betydeligt Tilbagekridt, som den ærede Minister i saa Henseende har gjort i Landstthinget, og Udvalget paa eet Medlem nær foreslaar derfor, at denne Indskrænkning under alle Omstændigheder bør udgaa af § 10 saaledes, at Selskabet bliver forpligtet til ikke blot at holde de Vogne, som nu bruges, i ordenlig Stand gennem sin Driftsindtægt, men tillige til, naar Lokomotiver og Vogne blive saa brøstfældige, at de ikke længere kunne repareres, ligeledes af Driftsindtægten at anskaffe nye Lokomotiver og Vogne i Stedet for de udstudte. Flertallet foreslaar altsaa principalt, at § 10 skal udgaa, og subsidiært, at den Bestemmelse, som Folkethingets Flertal indsatte ved 3die Behandling, og som Ministeren har udeladt i Landstthinget, indsettes paany, medens hele Udvalget med Undtagelse af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) foreslaar, at det sidste Punktum i første Stykke af § 10 under alle Omstændigheder skal udgaa. — Dersom Thinget følger Udvalgets Flertals Forslag og med Hensyn til § 10 vedtager Udvalgets Flertals principale Forslag, antager jeg, at Lovens Gjennemførelse neppe vil støde paa nogen væsentlig Hindring; thi jeg kan ikke antage, at Ministeren i saa Tilfælde vil gjøre yderlige Forsøg paa at indsette Bestemmelser i denne Lov, som ligesaagodt kunne danne selvstændige Love, hvorimod de ville forhindre, at

de Bestemmelser, hvorom der er Enighed med den høitærede Minister, eller ialtsald med Landstthinget, komme til at træde i Kraft.

Octavius Hansen: Jeg skal ikke dvæle ved de Punkter, hvorom der er Enighed i Udvalget, eller hvori jeg for mit Vedkommende er enig med den ærede Ordfører, idet jeg i saa Henseende kan henholde mig til hans Udtalelser. Dog vil jeg gjøre den almindelige Bemærkning, at de Udtalelser, den ærede Ordfører lod falde om den Maade, hvorpaa dette Lovforslag er blevet behandlet i det andet Thing, forekom mig at være stærkere end der var Anledning til, og forsaavidt kan jeg altsaa ikke slutte mig til ham. — Der er et Hovedpunkt, hvori der er Uoverensstemmelse imellem Thingene, nemlig angaaende en Forbindelse mellem Banen fra den østlige Del af Kjøbenhavn til Hellerup, og Banen til Hørsholm. Det forekommer mig imidlertid efter det Indtryk, jeg har faaet af Forhandlingerne, at der dog maaske kunde opnaas Enighed i saa Henseende med det andet Thing; men jeg tror, at den Stilling, den ærede Minister har ment at maatte indtage, er til Ginder for, at dette Punkt med Nytte kan gjenoptages, og jeg er derfor enig med den ærede Ordfører i, at det ikke er rigtigt igjen i denn. Lov at indsætte nogen Bestemmelse om en Jernbane til Hørsholm. Jeg føler mig aldeles overbevist om, at det Krav, som den Del af Sjælland, der ligger Nord og Ost for de nuværende sjællandske Jernbanestationer, har, er saa stærkt og tidshvarende, at det nødvendig vil komme frem paa anden Maade, enten ved en Fortsættelse af Klampenborgbanen til Hørsholm og derafra videre, eller ved en Bane direkte fra Kjøbenhavn til Hørsholm. Dette er blot et Tidsspørgsmaal; men jeg erkjender, at det ikke er noget meget presserende Spørgsmaal, og jeg tror derfor, at vi gjerne kunne lade det hvile. Jeg tror ogsaa, at vi meget vel kunne lade Banen fra Kjøbenhavn til Hellerup hvile, da der ikke synes at være opnaaet Klarhed om, hvorledes den rettest bør lægges, og hvor Stationen ved Kjøbenhavn rigtigt bør være. Hvis man allerede nu vilde vælge Pladsen for Stationen i Kjøbenhavns østlige Del, frygter jeg for, at det let kunde hende, at vi om nogle Aar, naar Forholdene i denne Del af Byen, saaledes som det kan forudses, have udviklet sig paa en ganske anden Maade end nu er Tilfældet, kunne komme til haardt at fortryde, at vi netop havde valgt den Bane, hvorpaa der nu navnlig tænkes fra det sjællandske Jernbaneselskabs Side. — Der er to Punkter, hvori Udvalget har delt sig i et Flertal og et Mindretal, og det er navnlig ved dem, jeg skal tillade mig at dvæle et Dieblit. Det første angaar Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal gjøre det til en nødvendig Betingelse for, at Ministeriet kan give Concession paa Kjøbenhavns Havnebane, at det sjællandske Jernbaneselskab skal anlægge en